

Uchwała Nr 26.340.2012
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Warszawie
z dnia 18 grudnia 2012 roku

w sprawie: orzeczenia nieważności w części Uchwały Nr XXII/137/2012 Rady Gminy Winnica z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawki opłaty targowej

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2012r. poz. 1113) –

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:

§ 1

Orzeka o nieważności § 2, § 3, § 4, § 5 i § 6 Uchwały Nr XXII/137/2012 Rady Gminy Winnica z dnia 26 listopada 2012r. w sprawie określenia wysokości stawki opłaty targowej z powodu istotnego naruszenia przepisu art. 19 pkt. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.).

§ 2

Na niniejszą uchwałę służy Gminie Winnica skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2012 roku doręczono Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie Uchwałę Nr XXII/137/2012 Rady Gminy Winnica z dnia 26 listopada 2012r. w sprawie określenia wysokości stawki opłaty targowej.

Kolegium ustaliło;

W § 2 i 3 uchwały Rada Gminy zarządziła pobór opłaty targowej w drodze inkasa wyznaczając na inkasenta oznaczonego z imienia i nazwiska Podinspektora ds. księgowości podatkowej i ewidencjonowania działalności gospodarczej. W § 4 i 5 uchwały Rada Gminy określiła rodzaj wydawanych przez inkasenta dowodów wpłat oraz termin odprowadzania pobranej opłaty na rachunek gminy. W § 6 uchwały Rada Gminy wskazała, że pobór opłaty targowej inkasent wykonuje w ramach zakresu czynności.

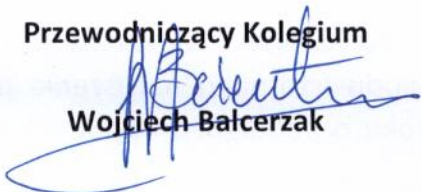
W wymienionych uregulowaniach Rada Gminy nie ustaliła wynagrodzenia za inkaso.

Kolegium zważyło;

Powyższe rażąco narusza przepis art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepis ten brzmi op. cit.: „Rada gminy, w drodze uchwały: [...] może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz **określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia** za inkaso;”. W ocenie Kolegium użycie w tym przepisie funktora koniunkcyjnego „i” oznacza, że Rada Gminy wyznaczając inkasenta jednocześnie wyznacza wynagrodzenie za inkaso. Jako że wymienione elementy normy pozostają w stosunku koniunkcji, to oznacza, że muszą być spełnione łącznie, aby uznać akt za poprawny. Brak którejś z wymienionych przesłanek obarcza akt wadą uniemożliwiającą pozostawienie go w obrocie prawnym. Brzmienie tego przepisu jest na tyle jasne, że nie nastręcza trudności interpretacyjnych. Tak więc zgodnie z regułą *interpretatio cessat in claris*, jeżeli wykładania gramatyczna i językowa jest wystarczająca kończy się wykładnię i nie prowadzi się dalszej.

W tym stanie faktycznym i prawnym Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji.

Przewodniczący Kolegium

Wojciech Bałcerzak